

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

4 juni 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, HUISVESTING EN STEDELIJK BELEID

Interpellatie van mevrouw Marleen Van den Eynde tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de financiële situatie van de Isvag-verbrandingsoven in Wilrijk
Met redenen omklede motie

Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over verdere stappen in het dossier van de onwettig geïnde milieubelasting in de faciliteitengemeente Wezembeek-Oppem

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de afschaffing door een gemeentebestuur van een toelage voor het uitoefenen van middagtoezicht in basisscholen

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid

Dinsdag 4 juni 2002

VOORZITTER : De heer Jan Penris

– *De interpellatie wordt gehouden om 14 uur.*

Interpellatie van mevrouw Marleen Van den Eynde tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de financiële situatie van de Isvag-verbrandingsoven in Wilrijk

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van mevrouw Van den Eynde tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de financiële situatie van de Isvag-verbrandingsoven in Wilrijk.

Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega, ik weet niet of de geringe belangstelling voor deze commissievergadering te wijten is aan de voetbalgekte, dan wel aan de warmte.

Ik wil er in de eerste plaats op wijzen dat deze interpellatie reeds van 14 mei dateert. Ondertussen zijn er drie weken verstreken, drie weken waarin al heel wat is gebeurd.

Vorige week woensdag heeft minister Dua rond deze problematiek nog een rondetafelconferentie georganiseerd die volgens haar bijzonder positief verlopen is. Hoe de onderhandelingen die zullen leiden tot een vervroegd sluitingsscenario zullen aflopen, blijft echter nog steeds koffiedik kijken.

Wat wel vaststaat, is dat Isvag met grote financiële problemen kampt. Uit het verslag van de bedrijfsrevisor blijkt dat het boekjaar 2001 wordt afgesloten met een verlies van circa 2,5 miljoen euro. Daardoor zag de bedrijfsrevisor zich genoodzaakt

zich te onthouden bij de goedkeuring van het financieel jaarverslag. De bedrijfsrevisor kwam tot het besluit dat de aanzienlijke verliezen het eigen vermogen van de vennootschap zullen aantasten. De Isvag-oven wordt met andere woorden voor het tweede opeenvolgende jaar virtueel failliet verklaard.

De slechte financiële toestand van de Isvag-oven is geen nieuw gegeven. Het is reeds langer geweten dat de Isvag-oven met zware financiële problemen kampt. Vorig jaar werd het verlies toegeschreven aan het feit dat de oven in het jaar 2000 niet op volle toeren kon draaien. Toch werd in het eerste werkjaar na het heropstarten van de oven nog een verlies gemaakt dat bijna even groot was als het verlies dat de Isvag inschreef toen de oven gewoon stillag.

De Isvag-oven heeft in de voorbije maanden nogmaals aan de aandeelhouders gevraagd om een bijkomende lening af te sluiten om opnieuw te kunnen investeren. Het geld van die lening zou worden besteed aan een nieuw filtersysteem om te kunnen voldoen aan de nieuwe Europese uitstootnormen die vanaf 2006 van kracht zullen zijn.

In antwoord op een vraag om uitleg die in dit verband werd gesteld, antwoordde minister Dua dat zij deze investering onverantwoord vond, aangezien men momenteel een sluitingsscenario voorbereidt.

In het licht van de slechte financiële toestand van de Isvag-oven wil ik de minister de volgende vragen stellen. Bent u op de hoogte van de dramatische financiële toestand van de Isvag-oven ? Vindt u het bijgevolg verantwoord dat de aandeelhouders financiële toegevingen blijven doen terwijl deze intercommunale zo verlieslatend is ? Op welke manier denkt u in te grijpen of te kunnen ingrijpen om de aandeelhouders niet langer de bodemloze put van de Isvag-oven te doen vullen ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, collega's, Isvag heeft net als de andere intercommunales uit de afvalsector, die beschikken over een eigen verbrandingsinstallatie, zware investeringen moeten doorvoeren om te voldoen aan de almaar strengere milieunormen. De intercommunale heeft in deze materie bijgevolg gewoon haar verantwoordelijkheid genomen en de resultaten van dat beleid op het vlak van de milieuproblematiek kunnen moeilijk geloofwaardig worden.

De nieuwe lening waarvan u gewag maakt, heeft evenwel geen betrekking op bijkomende investeringen, maar dient wel om de intercommunale wat meer financiële ademruimte te bezorgen en om schulden af te betalen.

Of de toekomstige strengere Europese normen aanleiding zullen geven tot bijkomende investeringen is, voor zover mij bekend, nog geen uitgemaakte zaak. Blijven investeren is voor huisvuilverbrandingsovens overigens vaak de enige optie om de voorheen gedane investeringen te laten renderen.

Wat de gemeenten-vennoten van Isvag nodig hebben, is duidelijkheid over het al dan niet voortbestaan van de verbrandingsactiviteit. Een definitieve beslissing is nog niet genomen. Op basis van het overleg dat minister Dua ter zake heeft gehouden, zullen de betrokkenen een beslissing moeten nemen, waarbij ook de financiële repercussies in aanmerking worden genomen.

De penibele financiële toestand van Isvag is mede veroorzaakt door het deels gedwongen stilliggen in het verleden. Hierdoor haakten klanten noodgedwongen af, ontstonden problemen om de eigen schuldeisers te betalen, slaagde Isvag er niet in gekwalificeerd personeel aan te werven, waardoor een beroep moest worden gedaan op duur extern personeel, enzovoort.

Nemen we de financiële toestand in ogenschouw, dan wordt trouwens het best niet enkel gekeken naar wat het de vennoten kost om hun huisvuil bij Isvag te laten verwerken, maar ook wat de kosten zijn bij een eventuele gedwongen stopzetting van de activiteiten.

Concreet ingrijpen op het vlak van de rekeningen kan pas wanneer het netto-actief daalt tot minder dan de helft van het maatschappelijk kapitaal en wanneer de raad van bestuur dan niet zijn verantwoordelijkheid opneemt in een plan ter sanering

van de financiële toestand. Het is overigens een misvatting dat de activiteiten van de intercommunale in 2001 een hoger verlies opleverden dan in 2000. In het jaar 2000 werd er namelijk voor bijna 2,5 miljoen euro uit de voorzieningen aangewend, wat een gunstig effect had op het resultaat van het boekjaar 2000 voor datzelfde bedrag. Het verlies resulterend uit de eigenlijke activiteit is bijgevolg in 2001 kleiner dan in 2000.

In een beleidsnota 2002-2011 van Isvag, goedgekeurd door de raad van bestuur van 27 februari 2002, wordt, bij voortzetting van de activiteiten in gelijke omstandigheden, het jaar 2006 vooropgesteld als scharnierjaar, waarna de bestaande overgedragen verliezen zouden zijn weggewerkt.

Wat betreft de verklaringen van minister Dua en de besprekingen die zij met de vennoten van Isvag gevoerd heeft, meen ik te weten dat daar bepaalde voorstellen zijn geformuleerd waarover eensgezindheid zou bestaan. De formele bevestiging van alles wat daar is besproken, is evenwel nog op geen enkele wijze vastgelegd. Bovendien is men heel discreet over de financiële situatie. Ik kan u in dit verband enkel antwoorden dat het globale plaatje mij momenteel op geen enkele wijze bekend is.

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik wil wel nogmaals beklemtonen dat de bedrijfsrevisor zich genoodzaakt zag zich te onthouden bij de goedkeuring van het financieel jaarverslag 2001. Dit wijst erop dat er bij Isvag toch een en ander rommelt op financieel vlak. Hoe kunt u daar toezicht op houden zodat de gemeenten niet in een bodemloze put terechtkomen ?

Minister Paul Van Grembergen : Ik veronderstel dat de betreffende revisoren, op grond van deontologie, gegronde redenen hadden om zich te onthouden. De regeringscommissaris zal daarover de verslagen ontvangen. Zodra wij die in ons bezit hebben, zullen we daar de gepaste, in onze voogdij kaderende opvolging aan geven.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door mevrouw Van den Eynde werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Voorzitter

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over verdere stappen in het dossier van de onwettig geïnde milieubelasting in de faciliteitengemeente Wezembeek-Oppem

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Rompuy tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over verdere stappen in het dossier van de onwettig geïnde milieubelasting in de faciliteitengemeente Wezembeek-Oppem.

De heer Van Rompuy heeft het woord

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, op 30 april 2002 heb ik in deze commissie opnieuw de vraag gesteld hoe het staat met de uitvoering van het zogenaamde compromis tussen de Vlaamse regering en het gemeentebestuur van Wezembeek-Oppem inzake de terugstorting van de milieubelasting. U hebt toen om wat meer tijd gevraagd, maar het begint nu wel lang te duren. We hebben lang gewacht op dat compromis. Volgens u deden de burgemeester, de ontvanger en de Vlaamse regering wat ze moesten doen.

Vandaag blijkt dat nog niets van dat vergelijk is uitgevoerd. Het aanslagbiljet is nog niet verstuurd, de discussie over het begeleidend schrijven is nog niet beslecht, en er is een meningsverschil over de vraag of de gepersonifieerde brief aan de bevolking in het Nederlands of in het Frans moet worden opgesteld. Burgemeester Van Hoobrouck vindt dat het in de twee talen moet, u vindt dat het in het Nederlands moet. De houding van de heer Van Hoobrouck gaat in tegen de wet. Hij heeft de milieutaks onwettig geïnd. U hebt herhaaldelijk gezegd dat er orde op zaken moest worden gesteld. De burgemeester weigert zich neer te leggen bij de wens van de minister om dat uit te voeren.

Mijnheer de minister, u hebt in het verleden gezegd dat u geen tuchtsanctie kunt nemen omdat dat de bevoegdheid van de federale regering is. U hebt de vorige keer gezegd dat u een regeringscommissaris moet sturen om dat op te leggen. Door de discussie over het rapport-Nabholz-Haidegger in Straatsburg, wilt u dat niet doen omdat het een provocatie zou zijn en het dossier van de minderheden op Europees vlak zou beschadigen.

Op 17 mei heeft de Raad van Europa beslist om een aantal bijkomende experts te horen over dat rapport. Het kan dus nog maanden duren voor er een uitspraak valt in deze zaak. Wellicht komt die er niet voor het einde van dit jaar.

Die twee zaken aan elkaar koppelen is een vorm van chantage die ik niet begrijp. Dit is de bevoegdheid van de Vlaamse regering. Mijnheer de minister, ik ben enorm ontgoocheld dat u de moed niet hebt om binnen uw bevoegdheden klaarheid te scheppen. We weten dat er een federale druk is. Volgens de Franstalige pers en verschillende top politici mocht er geen regeringscommissaris komen. Er moest een vergelijk komen dat erin voorzag dat de Franstaligen niet moesten dulden dat er in het bestuur van de faciliteitengemeenten wordt geïntervenieerd.

Hoe is het mogelijk dat een Vlaams minister van Binnenlandse Zaken een onwettigheid blijft dulden, zeker nadat op 8 maart werd gezegd dat de Vlaamse regering zich achter dit vergelijk schaaft en dat het moet worden uitgevoerd ? Wanneer komt die regeringscommissaris er ? Burgemeester Van Hoobrouck zal niet buigen. Hij zegt aan zijn gemeenteraadsleden dat zolang de omzendbrief-Peeters niet is vernietigd, hij niets zal doen. Voor hem gaat het om de koppeling aan de omzendbrief-Peeters. Voor ons gaat het erom dat een burgemeester iets onwettigs doet. Dat zou een Vlaams burgemeester eens moeten doen.

Op 8 maart komt er een vergelijk tot stand, het wordt voorgelegd aan het schepencollege, wordt dan meegedeeld aan de gemeenteraad en 3 maanden later wordt het nog steeds niet uitgevoerd. Ofwel ontbreekt de politieke wil, en ik vraag me af waarom. Zullen we ons laten chanteren door het Verdrag van de Minderheden om onze eigen bevoegdheden niet uit te oefenen ? Ofwel mag u niet, mijnheer de minister, omdat u in een paarse coalitie zit die ook federaal een bepaalde houding aanneemt. De Vlaamse regering moet dus buigen voor de federale regering. Premier Verhofstadt heeft zich sterk gemaakt dat de Vlaamse regering niet

Van Rompuy

zal optreden en dat u de uitvoerder bent van het compromis, waarvan steeds duidelijker wordt dat het federaal werd gedictéerd.

Mijnheer de minister, u hebt de politieke moed niet om op te treden. Waarschijnlijk bent u ook niet gedekt door de rest van de Vlaamse regering. Ik heb u altijd gerespecteerd als een Vlaams-nationalist. U hebt altijd gezegd dat we nu de baas zijn in ons eigen binnenlands bestuur, maar binnen uw eigen bevoegdheden durft u niet optreden. U laat de onwettelijkheid bestaan en geeft voedsel aan de heer Van Hoobroeck, die een van de promotoren is van het rapport-Nabholz-Haidegger. Hij heeft daar zijn waarmerk van gemaakt, en gezegd dat de burgers daarvan het slachtoffer niet mogen zijn. Hij zoekt kiezers op basis van die Franstalige radicaliteit en zet onze bevoegdheden en de Vlaamse voorgedij buitenspel.

Mijnheer de minister, wanneer zult u optreden ? Wanneer zult u een regeringscommissaris sturen om de wettelijkheid te herstellen ? Ik aanvaard niet dat dit wordt gekoppeld aan het rapport-Nabholz-Haidegger. Als u niet dreigt, zal er ook niets gebeuren. Het is duidelijk dat de federale regering u belet om op te treden. Bent u in staat om echt voorgedij uit te oefenen over de faciliteitengemeenten ? We stellen vast dat dit nu niet gebeurt en we kunnen dat niet aanvaarden.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, de heer Van Rompuy en ik hebben al herhaaldelijk geïnterpelleerd over deze zaak. Mijnheer de minister, het begint belachelijk te worden. U zet uw eigen geloofwaardigheid en die van het Vlaams Parlement op het spel met de manier waarop u hebt gepoogd deze crisis in Wezembeek-Oppem op te lossen. U hebt ons verteld dat de enige manier om dat probleem op te lossen bestond uit het sturen van twee regeringscommissarissen en een nieuw aanslagbiljet. U bent daarvan afgestapt met het compromis van 8 maart 2002. Nu stellen we vast dat het compromis nog geen begin van uitvoering heeft gekregen.

Als we in het buitenland moeten uitleggen dat we discussiëren over de al dan niet ééntaligheid van de etiketten op de omslagen, lacht men zich een krik. Ook dat is uw verantwoordelijkheid en alleen de uwe. Bij het einde van onze interpellatie op 30 april kwam de aap uit de mouw. U hebt gezegd dat er in

de Raad van Europa over het rapport-Nabholz-Haidegger werd gediscussieerd, en dat u geen extra munitie aan de Franstaligen wilde geven om hun stelling kracht bij te zetten. Ik heb toen al gezegd dat u in deze situatie een gijzelaar bent. De vraag is dan ook waarom u uw eerste oplossing niet hebt uitgevoerd. U hebt een compromis gesloten dat niet wordt uitgevoerd.

De situatie inzake het rapport Nabholz-Haidegger is ondertussen evenwel gewijzigd. Het gevaar is voor enkele maanden grotendeels afgewenteld. Hoewel dit absoluut de verdienste van de Vlaamse regering niet is, mogen we uiteraard allemaal blij zijn met deze evolutie.

Mijnheer de minister, het verband dat u op 30 april 2002 in deze commissie hebt gelegd, bestaat eigenlijk niet meer. U kunt zich hier niet langer achter verschuilen. Ik vraag me dan ook af waarachter u zich vandaag zult verschuilen om toch maar niet te moeten optreden.

Op 30 april 2002 hebt u gezegd dat een besteding van de bestaande situatie u zou dwingen om alsnog naar uw eerste oplossing te grijpen, twee regeringscommissarissen te sturen, de onwettig geïnde milieubelasting terug te storten en ze op een correcte wijze weer te innen.

Aangezien we hier al lang aan het lijntje worden gehouden, ben ik zeer benieuwd hoe u deze vraag om uitleg zult beantwoorden. Ik vraag me af waarachter u zich ditmaal zult verschuilen om ter plaatse niet op te treden. De enige manier om dit probleem op te lossen, is de eerste oplossing die u indertijd naar voren hebt geschoven. U moet twee regeringscommissarissen sturen, de belasting terugstorten en ze daarna op een correcte wijze weer innen.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, ik verschuil me achter niets. Ik neem wat ik in het verleden heb gezegd absoluut niet terug. Ik heb enkel verklaard dat we ten aanzien van de Raad van Europa een vrij verstandige houding hebben aangenomen.

De twee situaties kunnen niet van elkaar worden gescheiden. De problematische houding van de Franstaligen in De Rand en de discussie over de minderheden in Vlaanderen kunnen niet los van elkaar worden besproken.

Van Grembergen

De heer Van Rompuy heeft daarnet terecht burgemeester Van Hoobrouck als een van de agitatoren van de discussie over de minderheden in Vlaanderen omschreven. Dit onderwerp is door de heer Clerfayt op de agenda van de Raad van Europa geplaatst. Beide discussies zijn evenwel met elkaar verbonden. Wat de discussie in de Raad van Europa betreft, hebben de Vlaamse regering, de administratie Buitenlands Beleid en de leden van de Raad van Europa hun taak tot op heden uitstekend uitgeoefend.

Voor de Vlaamse leden van de Raad van Europa verdienen hiervoor het nodige respect. De heer Van den Brande en de andere Vlaamse vertegenwoordigers hebben, in overleg met de Vlaamse regering, op voorhand vergaderingen belegd en de Vlaamse belangen op een degelijke wijze behartigd. Hierbij hebben ze een beroep gedaan op professor Suy. Samen met een aantal andere wetenschappers zal hij proberen een nieuw dossier op te stellen. Dit dossier moet een evenwichtige tegenhanger worden van het dossier dat de Venetiaanse wetenschappers over de minderheden in Vlaanderen hebben gemaakt.

Na overleg met de Vlaamse leden van de Raad van Europa heb ik gewezen op de inopportunititeit van het sturen van een regeringscommissaris naar Wezembeek-Oppem om het probleem van de etiketten op te lossen. Ik heb deze stelling de voorbije twee maanden steeds verdedigd. In de Raad van Europa hebben we de voorbije maanden alleszins een goede indruk gemaakt.

Wat het gedrag van burgemeester Van Hoobrouck betreft, hebben we de sleutel volledig in handen. We kunnen altijd beslissen om op te treden. Onze strategie in de Raad van Europa hebben we niet volledig zelf in handen. Desalniettemin is er een duidelijk verband tussen beide dossiers.

Ik ben ervan overtuigd dat ik de zaak verdedig die ik meen te moeten verdedigen. Ik meen dat ik een wijze beslissing heb genomen. Ik sta helemaal niet onder druk van de federale regering of van de andere leden van de Vlaamse regering. Ik handel volledig autonoom.

Burgemeester Van Hoobrouck weet dat ik de sleutel in handen heb. Veertien dagen geleden heb ik hem op mijn kabinet ontboden. Ik heb hem meegedeeld dat het sturen van een regeringscommissaris onvermijdelijk is indien hij het akkoord weigert uit te voeren. Ik laat me niet leiden door de agenda of

door de provocaties van burgemeester Van Hoobrouck. Ik laat me leiden door het algemeen Vlaams belang. Ik weet dat er, ten gevolge van de discussie over de minderheden in Vlaanderen, grotere belangen op het spel staan. Ik wil op dit vlak mijn verantwoordelijkheid opnemen. Alle leden van de Vlaamse en van de federale regering zijn op de hoogte van de houding die ik in dit verband heb aangenomen. Ik zal zelf beslissen wanneer ik verdere stappen zet.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Eigenlijk heeft de minister net hetzelfde antwoord gegeven als de vorige keer.

Wat de discussie over het rapport van mevrouw Nabholz betreft, trekken alle Vlamingen aan hetzelfde touw. In de Raad van Europa zijn we erin geslaagd om de stemming over het rapport uit te stellen. Ik hoop dat we in de loop van de komende maanden een strategie zullen kunnen ontwikkelen om het rapport volledig van tafel te vegen. Op dit vlak ben ik het eens met de minister. Ik meen evenwel dat dit niets met het voorliggend probleem te maken heeft.

Op Europees niveau zijn een aantal agitatoren actief. Deze mensen spelen een gevaarlijk spelletje, want ze streven een ratificatie van de Europese kaderconventie van de minderheden na. De toepasbaarheid van dit verdrag op het Vlaams grondgebied zou hen de mogelijkheid bieden om nieuwe rechten voor de Franstaligen in de Rand af te dwingen. De grote verdediger van deze strategie is de heer Clerfayt, die zijn eigen achterban momenteel kan zeggen dat hij in Vlaanderen woont, maar dat de Vlaamse overheid hem tot niets kan dwingen. Dat is de essentie van zijn houding.

Hoewel ik er hier niet dieper op wil ingaan, wil ik er nog even op wijzen dat de problematische situatie in Linkebeek nog steeds niet is opgelost. De heer Van Eyken heeft de waarschuwingen van de minister gewoon in de wind geslagen.

De Franstaligen in de Rand voelen zich gesterkt door het rapport-Nabholz. We moeten ons wel realistisch opstellen. De plenaire vergadering van de Raad van Europa zal het rapport pas tegen het einde van het jaar bespreken. Na november 2002 mogen we ons elke maand aan verkiezingen verwachten. Ik denk niet dat een Vlaams minister de vrijheid zal krijgen om een paar maanden voor de verkiezingen een regeringscommissaris te sturen.

Van Rompuy

De tweede paars-groene regering wordt momenteel druk voorbereid. De houding van de Franstalige partijen met betrekking tot dit dossier is bekend. De Franstalige partijen hebben de liberalen in de tang. De liberalen trekken zich hier trouwens weinig van aan. De heer De Gucht heeft de omzendbrief-Peeters omschreven als een vodge papier dat hij liever kwijt zou zijn.

Dit betekent dat de bevoegde Vlaamse minister zal worden gegijzeld en geïsoleerd. Indien hij nu, voor de zomerperiode, niet ingrijpt, is de kans verkeken en zal burgemeester Van Hoobrouck nog maandenlang kunnen triomferen. Bij de volgende parlementsverkiezingen zal hij zich in het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde opstellen als de on-aantastbare man die de Vlaamse regering trotseert.

Mijnheer de minister, uw optreden ontgoochelt me. Ik had verwacht dat u een aantal maanden geleden een regeringscommissaris zou sturen. U hebt echter een andere strategie gevolgd. We zijn nu weer een aantal maanden verder, en u stelt de zaak uit want u zult de volgende 6 à 7 maanden niets doen. Vooraleer het rapport-Nabholz in de plenaire vergadering ter stemming wordt voorgelegd, zitten we immers reeds in december. Op dat moment komen de verkiezingen eraan waardoor u weer niets zult doen omdat u van de Rand niet de inzet van verkiezingen wilt maken.

We weten ook allemaal dat dit probleem minister-president Dewael en zijn regering geen bal interesseert. Als laatste Vlaams-nationalist ligt u daar, in tegenstelling tot minister Anciaux, misschien wel van wakker.

Mijnheer de minister, als u nu niets doet, dan zal er niks meer gebeuren. We moeten dan vaststellen dat een burgemeester de wet kan overtreden en als argument daarvoor de houding van de Raad van Europa aanhaalt. Ondertussen wordt niet opgetreden tegen de onwettige toestand. Dit is een signaal voor alle Vlaamse burgemeesters en voor alle mensen die in een gemeentebestuur zitten. Welk gezag hebt u nog als minister om op te treden tegen een Vlaams burgemeester die een onwettigheid begaat? Het gaat hier immers niet om een taalkwestie, maar om een milieutaks die onwettig werd geïnd. De bestendige deputatie van Vlaams-Brabant en de Vlaamse provincieraad zeggen dit zeer categoriek. U blijft gewoon zitten. Dit is het einde van u als minister in uw gerechtvaardigd optreden

ten opzichte van alle gemeentebesturen in Vlaanderen.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer Van Rompuy, ik weet niet wanneer de Raad van Europa een uitspraak zal doen. Eind juni komt het dossier terug voor. Ik weet wel dat het in deze zaak kantje-boordje is. De zaak wordt door onze vertegenwoordigers op een uitstekende wijze verdedigd.

Dat gebeurt ook door minister Anciaux. Binnen het kader dat door ons werd vastgelegd, heeft hij zijn taak uitstekend vervuld.

Binnen de afspraken die we hebben gemaakt over hoe we het gevaar konden afwenden, heeft iedereen waarmee we afspraken hebben gemaakt, goed werk geleverd. Sommigen waarmee ik geen afspraken heb gemaakt, dreigden het dossier zelfs in de verkeerde richting te duwen.

De heer Joris Van Hauthem : Op wie doelt u dan?

Minister Paul Van Grembergen : Dat weet u zeer goed! Op uw insinuaties kan ik even goed antwoorden met insinuaties.

Het dossier over de minderheden moet met de grootste omzichtigheid worden aangepakt. Wat u ook moge beweren, het blijft gekoppeld aan het probleem van de Rand. Wat Wezembeek-Oppem en Linkebeek betreft, heb ik, en niemand anders van de Vlaamse regering, de sleutel te allen tijde in handen. U mag me daarover ondervragen en me verwijten maken: de zaak valt uitsluitend onder mijn verantwoordelijkheid. Ik word noch door de federale regering, noch door andere partijen gegijzeld. Ik gijzel enkel mezelf, in het Vlaams belang. Ik ben daar steeds ernstig in. Ik hoop dat u er ook van uitgaat dat ik in deze materie handel in het Vlaams belang.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de minister, u had het over andere, niet door u gecontacteerde leden. U beschuldigt de twee plaatsvervangende leden van mijn partij de zaak in de war te willen sturen. We hebben echter alles moeten vernemen via de andere leden van de Raad van Europa. Onze leden hebben zich gewoon neergelegd bij de gekozen strategie. Indien u hen ook had gecontacteerd, was hun houding dezelfde geweest.

Van Hauthem

U stelt een strategie op en laat de twee plaatsvervangende leden van het Vlaams Blok buiten alle besprekingen. Nadien insinueert u dat we er nog maar aan zouden hebben gedacht om de Vlaamse strategie in de Raad van Europa te doorkruisen. Dat neem ik niet !

Het dossier van Wezembeek-Oppem is ermee gekoppeld. De zaak sleept al 4 jaar aan. Nu komt u hier zeggen dat u wel zult zien wanneer u iets zult ondernemen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de afschaffing door een gemeentebestuur van een toelage voor het uitoefenen van middagtoezicht in basisscholen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Laurys tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de afschaffing door een gemeentebestuur van een toelage voor het uitoefenen van middagtoezicht in basisscholen.

De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het administratief toezicht op de gemeenten wordt uitgeoefend door minister Van Grembergen. Mijnheer de minister, na heel wat overleg met het overleg- en onderhandelingscomité van het onderwijzend personeel heeft een gemeentebestuur beslist om aan alle basisscholen van zijn gemeente een toelage toe te kennen voor het middagtoezicht. De toelage moet wel integraal worden gebruikt om de leerkrachten die met het toezicht zijn belast, te vergoeden. De jaarlijkse toelage is ingegaan vanaf het schooljaar 2000-2001. Toen het schooljaar 2001-2002 enkele maanden bezig was, heeft de nieuwe coalitie beslist om dat subsidiereglement te wijzigen zonder overleg te plegen met het onderhandelingscomité.

Dit brengt de rechtszekerheid van de scholen in het gedrang. Het onderhandelingscomité werd gepasseerd. Bovendien kan men zich afvragen of de

continuïteit van het beleid niet in de war wordt gebracht. Men is tegen het schorsingsbesluit in beroep gegaan bij de provinciale overheid. Ze heeft die beslissing vernietigd. De gemeenteraad heeft echter de oorspronkelijke beslissing gehandhaafd.

Mijnheer de minister, ik weet dat er verwarring kan bestaan tussen het specifiek toezicht van de minister van Onderwijs enerzijds en het algemeen administratief toezicht dat u als minister van Binnenlandse Aangelegenheden kunt uitoefenen op de gemeenten anderzijds. Mijn vragen hebben echter wel degelijk betrekking op de continuïteit van het beleid. Kan een gemeente een subsidiereglement eenzijdig wijzigen nadat het schooljaar reeds enkele maanden bezig is ? Druist dit niet in tegen het principe van de continuïteit ? Had de gemeente niet minstens moeten wachten tot het eind van het schooljaar 2001-2002 ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, de toekenning van een toelage voor het middagtoezicht in de scholen is een regeling die vervat zit in het decreet houdende het basisonderwijs van 25 februari 1997. In artikel 92 van dit decreet staat dat de provincies en gemeenten aan het gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd vrij onderwijs op hun grondgebied geen andere voordelen kunnen toekennen dan de sociale voordelen en het gezondheidstoezicht. Met sociale voordelen wordt onder andere het middagtoezicht voor de tijdsduur van maximaal 1 uur bedoeld.

In artikel 93 staat dat elke provinciale en gemeentelijke beslissing inzake een voordeel ten bate van een school van een ander schoolbestuur onmiddellijk aan de regering en aan de schoolbesturen die op hun respectieve grondgebied onderwijs organiseren, moet worden meegedeeld. Het kan dus nooit tersluiks gebeuren.

Artikel 94 bepaalt dat de regering deze beslissing wegens wetsoverschrijding of schending van het algemeen belang kan vernietigen binnen een tijdsperiode van 40 dagen vanaf de mededeling. Het decreet stelt voor deze beslissing een toezendingsplicht en een specifiek toezicht in. Het decreet staat de gemeenten dus toe om het middagtoezicht al dan niet te organiseren. De voorwaarde is wel dat er geen onderscheid mag worden gemaakt tussen de netten. De uitoefening van dit specifiek toezicht dat de toetsing omvat van de correcte toepassing van deze bepalingen uit het onderwijsdecreet,

Van Grembergen

valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming.

Mijnheer Laurys, u hebt blijkbaar een specifieke situatie voor ogen waarbij een bepaald bestuur beslist een toelage voor middagtoezicht af te schaffen. Als het dit doet voor het ene net, dan moet het dit ook voor het andere net doen.

Ik stel voor dat u mij het specifieke gegeven schriftelijk meldt. Ik kan dan nagaan of de regelgeving overtreden werd en in voorkomend geval contact opnemen met mijn collega die bevoegd is voor het rechtstreeks toezicht.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijn vraag betreft niet zozeer het toezicht door de minister van Onderwijs, want

over de reglementering als dusdanig bestaat geen enkele discussie. Mijn vraag heeft enkel betrekking op de wijze waarop het gemeentebestuur in dit geval de continuïteit van zijn beleid in het gedrang brengt door het subsidiereglement in het midden van het schooljaar te wijzigen. Kan dat zomaar ?

Minister Paul Van Grembergen : Het behoort tot de autonomie van de gemeenten om een dergelijke beslissing te nemen. Ik kan wel begrijpen dat dit een verstoring kan betekenen van de afspraken op grond waarvan onderwijsinstellingen hun werking georganiseerd hebben.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.45 uur.*
